On Spiritual Destiny

Igros Kodesh Vol. 10 pp 46

LETTER #6: THURSDAY EVENING, PURIM, 14 ADAR II - MARCH 17

ג׳יא

By the grace of G-d 9 Mar-Cheshvan, 5715 Brooklyn

Greetings and Blessings,

... It is explained in our Torah, especially the Torah of Chassidus, that every Jew has a unique Mitzva and task which they need to place extra focus on. The Talmud notes see at length Iggeres HaKodesh, ch. 7, that this Mitzva and task is the gate through which all of their Torah and Mitzvos ascend above and through which all Heavenly assistance that the person and their family need is drawn down from Above. This Mitzva and task is not necessarily a stringent matter, as evident from the Talmud quoted above which references an instance of the Mitzva of Tzitzis being someone's special Mitzva although Tzitzis is not an obligation placed directly on a person, etc.; see there at length. The Alter Rebbe explains in *Iggeres HaKodesh* ב״ה, ט׳ מַרְחֶשְׁוָן, תשט״ו בְּרוּקְלִין.

שָׁלוֹם וּבְרֶכָה!

וביחוד בתורתנו מבאר... בַּתוֹרַת הַחַסִידוּת אֲשֶׁר לְכַל אֲחַד מִישַׁרָאֵל יֻשְׁנַה מִצְוַה וִעְנִיַן מִיְחַד, שַׁבּוֹ צַרִיךְ לְהִיוֹת זַהִיר טִפֵּי, וֹכְדִיוֹק הַשַּׁ״ס יִעִיַן בְּאָגֵרֶת הַקּדֵשׁ לְרַבֵּנוּ הַזָּקֶן סִימֵן ז׳, אֲשֶׁר מִצְוָה זוֹ וִעָנַיַן זָה מִשַּׁמֵשׁ שַׁעַר דָּרֶךְ בּוֹ עוֹלִים כַּל עָנִיְנֵי הַתּוֹרֵה וּמְצְוֹת שָׁלוֹ מִלְּמַטָּה לְמַעִלָה וִדֵרְ בּוֹ נמשכים כל הענינים והשפעות מִלְמַעְלָה לְמַטָּה הַנִּצְרַכִים לוֹ וּלְכַל בָּנֵי בֵיתוֹ שֵׁיַחִיוּ. וְאֵין עְנָיַן וּמַצְוָה זוֹ דַּוָקָא מֵהַעְנָיַנִים שׁיֵשׁ לַקרוֹתָם חַמוּרוֹת שֶׁבַּחַמוּרוֹת, וּכְמוּכַח מֶהַשַּׁ״ס שַׁם דִּטִפֵּי הַוָה זהיר בציצית, אף שוהו לא מַחוֹבַת גַּבְרָא כו' וכו' יִעִיַן שַׁם בַשַּ״ס, ומבַאָר רַבַּנוּ הַזָּקָן בָאָגֶרֶת

that the selection of each person's *Mitzva* is non-logical, transcending understanding; it is what arose in Hashem's thought. This can be compared to a lottery. It is self-understood that in clarification of a person's task, in most instances, we can observe how Divine Providence guides them, establishing their profession in a certain *Mitzva* and task. This is a proof that specifically this *Mitzva* is their gate and path from below to Above and from Above to below, as explained above.

It is also self-understood that the "other side," the Yetzer Hara in more specific terminology, knows and senses that the person needs to place extra focus on specifically this Mitzva and task which serves to assist all aspects of their Torah and *Mitzvos*, as well as their success in life, even physically. The Yetzer Hara also opposes this, following the saying of our Sages, he is the prosecutor. Therefore, his primary effort with this person is specifically in this task and Mitzva to the extent that he is fine with allowing the person to perform other *Mitzvos* beautifully, so long as he succeeds in his war against this *Mitzva*. It is also self-understood that if the person is G-d fearing, the Yetzer Hara is unable to appear as he is, for then he will not be heeded, not even considered. However, he is not deterred, and the road is paved before him, הַקֹּרֶשׁ שֶׁבְּחִירַת הַמִּצְוָה דְּכָל אֶחָד אֵינָה בִּבְחִינַת טַעַם וְדַעַת מֻשָּׁג אֶלָּא לְמַעְלָה מִבְּחִינַת הַדַּעַת שֶׁכָּךְ עָלָה בְּמַחֲשָׁבָה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְדָגְמָתוֹ לְמַטָּה הִיא בְּחִינַת הַגּוֹרָל מַמָּשׁ. ימוּבָן מֵעצְמוֹ שֶׁלְבָרַר הָעִנְיָן הַשַּיִּךְ לְאִישׁ זָה, בְּרָבָּא דְרָבָּא - רוֹאִים אֵיךְ שֶׁהַשְׁגָּחָה עֶלְיוֹנָה נוֹהֶגֶת אִתּוֹ וְקוֹבַעַת מִקְצוֹעַ הָעֲבוֹדָה שֶׁלוֹ בְמִצְוָה וְעַנְיִן פְּלוֹנִי שֶׁזָהוּ הוֹכָחָה שָׁעִנְיִן זֶה דַּוְקָא הוּא הַשַּעַר שֶׁלוֹ וְבֶלֶיךְ מִלְמַשָּׁה לְמַעְלָה וּמִלְמַעְלָה לְמַשָּׁה בַּנֵ״ל.

מובן גַם כֵּן אֲשֵׁר גַם הַלְּעָמַת זָה וּבִמִלָּה פָּרָטִית יוֹתֵר הַיֵּצֶר הָרָע, יוֹדֶעַ וּמַרְגִּישׁ אֲשֶׁר דַּוָקָא בְּעָנָיַן וּמצוה פַּלוֹנית צריך אישׁ זָה להַיוֹת זהיר טַפַּי כּי הָם המשמשים סיוּע לכל עניני תורה ומצות שלו, וכן גם בהצלחתו בחייו אפלו בגשמיות, שׁגַם לְזָה מִנָגֵד הַיָּצֵר הַרַע וּכִמַאֲמֵר רַזַ״ל שָהוּא הַמִקְטָרֵג, וּבְמֵילַא עַקַר השתדלותו עם איש זה הוא דוקא בִּעִנִיַן זֶה וּבִמִצְוַה זוֹ עַד שֵׁמּוּכַן לְוַתֵּר עַל הִדּוֹרֵי אִישׁ זֶה בִּשְּׁאַר עניני תורה ומצות, ובלבד שיצליח בָּמַלְחַמִתוֹ נָגֶד הַעַנָיַן וּמַצְוָה זוֹ, מובן גַם כַן שַאָם אַישׁ פַּלוֹנִי הוא יָרֵא שַׁמַיִם אֵין הַיָּצֵר הַרַע יַכוֹל לבוא ולהתגלות כמו שהוא, כי אז לא ישמע לו ואפלו לא יכנס בדין ודברים. אבל אין הוא נרתע וַהַדֶּרֶךְ סְלוּלָה לְפַנֵיו, וּכְפַתְגַם כָבוֹד קַדְשַׁת אַדְמוּ״ר (אַבִיו שֶׁל כָבוֹד קדשת מוֹרי וחמי אדמו"ר) as the saying of the Rebbe [Rashab], the Yetzer Hara sometimes wears "the garments of a sincere Tzaddik, a humble man, and a person of refined character." See at length Hayom Yom, 23 Sivan. "Hashem has revealed His Holy arm" with the revelation of the Torah of Chassidus which exposed these conspiracies of the Yetzer Hara as well, enabling the person to understand the origin and goal of these matters. The person should be extra careful of them, more so than when the evil is revealed. This is similar to the explanation of Rebbe Yehuda's students in the beginning of the first *Perek* of *Brachos:* A Chatas [a sin offering] has an inexpensive price while an Asham Talui [a guilt offering is two *Selaim* a much higher price because when one is required to bring a *Chatas* they know with certainty that they sinned, and they therefore wholeheartedly regret their actions. Thus, the cheaper price suffices. In contrast, an *Asham Talui* [for a sin they are unsure if they performed where even after their regret and their offering of the sacrifice, the Yetzer Hara placates them, telling them that they certainly ate permissible fats and not forbidden ones, leaving everything in order. Therefore, they must bring an offering which is several times more expensive.

אֲשֶׁר הַיֵּצֶר הָרָע מִתִלַבֵּשׁ לפעמים "בלבוש צדיק תמים ענו ובעל מדות טובות" - עין הַיּוֹם יוֹם לכ"ג סִיוַן ה'תש"ג - וְחַשַּׁף ד' זְרוֹעַ קַדְשׁוֹ, בִּגְלּוּי תורת החסידות אשר גלתה תַּכִסִיסֵי הַיֵּצֵר הַרַע גַּם בִּוָה, בַּכָדֵי שַׁיַּבִין הַאַדַם מֵאַיָן וּלְאַן הַדְבַרִים, וִיזַהֶּר מֵהֶם עוֹד יוֹתֵר מַאֲשֶׁר נִזָהָר מֵרָע בָּגָלוּי, וִעַל דַרַךְ האמוּר בַּפַרוּשׁ תּלְמידֵי ר"י בַּרַכוֹת רֵישׁ פַּרֵק קַמַּא אַשֶּׁר חַטַאת בַּת דַּנִקָא וְאַשָּׁם תַלוּי שָׁנֵי סָלַעִים כִּי בָּחֲטַאת יוֹדֵעַ בַּרוּר שׁזָהוּ עַנִיַן שֵׁל ַחָטָא וּבָמֵילָא גַּם הַחַרַטַה הִיא בַּלָבב שׁלָם וַלכן מספּיק קרבּן בַּת דַּנִקָא, מַה שָׁאֵין כֵּן בִּאַשַׁם תַלוּי שַׁאַפִּלוּ לְאַחַר הַחַרַטָה וַהַבַאַת הַקַּרְבַּן הַיָּצֵר הַרַע מַרְגִיעַ אותוֹ בָּאַמִרוֹ שֵׁבְּוַדָּאי אַכַל שומון ולא חלב ובמילא הַכֹּל בְּסֵדֵר וְלַכֵן צַרִיךְ לְהַבִּיא הַקָּרְבָּן כַּמָה פִּעָמִים כַּכַה.